

Број: 05-05-1-2797-2/11
Сарајево, 07. септембар 2011. године

**ПАРЛАМЕНТАРНА СКУПШТИНА
БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ**

**- ПРЕДСТАВНИЧКИ ДОМ
- ДОМ НАРОДА**

BOSNA I HERCEGOVINA PARLAMENTARNA SKUPSTINA BOSNE I HERCEGOVINE SARAJEVO			
PRIMLJENO:	ORGANIZACIONI broj	Klasifikaciona oznaka	Broj strana
08-09-2011			
	01.02-05-2-351/11		

Предмет. Сагласност за ратификацију уговора, тражи се

У складу са чланом 16. Закона о поступку закључивања и извршавања међународних уговора ("Сл. гласник БиХ", бр 29/00), достављамо вам ради давања сагласности за ратификацију:

Уговор о правној помоћи у грађанским и кривичним стварима између Босне и Херцеговине и Исламске Републике Иран. Уговор је потписао г. Бариша Чолак, министар правде БиХ, 14. јуна 2011. године, у Техерану.

Будући да је Министарство правде БиХ надлежно за провођење поступка за закључивање овог уговора, молимо вас да на састанке ваших комисија, односно сједнице Дома, поред представника Предсједништва БиХ, као предлагача, позовете и представника Министарства који посланицима, односно делегатима може дати све потребне информације о уговору.

С поштовањем,

ГЕНЕРАЛНИ СЕКРЕТАР

Ранко Нинковић

МФА – БА – МПП

Број: 08/1-42-9800-1/11
Сарајево, 31.08.2011. године

ПРЕДСЈЕДНИШТВО
БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ
САРАЈЕВО

07.09. 2011

Број:	05	05-1	2497
-------	----	------	------

ПРЕДСЈЕДНИШТВО БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

САРАЈЕВО

Предмет: Приједлог Одлуке о ратификацији Уговора о правној помоћи у грађанским и кривичним стварима између Босне и Херцеговине и Исламске Републике Иран; - доставља се -

У прилогу акта достављамо Приједлог Одлуке о ратификацији Уговора о правној помоћи у грађанским и кривичним стварима између Босне и Херцеговине и Исламске Републике Иран, који је потписан 14. јуна 2011. године у Техерану, на српском, босанском, хрватском, персијском и енглеском језику.

Подсећамо да је Предсједништво Босне и Херцеговине на својој 1. редовној сједници, одржаној 17. новембра 2010. године, прихватило предметни Уговор и за потписивање овластило министра правде Босне и Херцеговине.

Савјет министара Босне и Херцеговине на својој 157. сједници, одржаној 24. августа 2011. године, утврдило је Приједлог одлуке о ратификацији наведеног Уговора.

Молимо да Предсједништво Босне и Херцеговине, у складу са одредбама члана 17. Закона о поступку закључивања и извршавања међународних уговора ("Службени гласник БиХ", број 29/00), проведе поступак ратификације Одлуке о ратификацији Уговора о правној помоћи у грађанским и кривичним стварима између Босне и Херцеговине и Исламске Републике Иран.

Свен Алкалај
МИНИСТАР

**Ugovor o pravnoj pomoći u građanskim i kaznenim stvarima između Bosne i
Hercegovine i Islamske Republike Iran**

Bosna i Hercegovina i Islamska Republika Iran (u daljnjem tekstu: Ugovorne strane) želeći da razvijaju suradnju u području pravne pomoći u građanskim i kaznenim stvarima u svrhu ostvarivanja učinkovitijih prava i interesa svojih državljana, zajedno sa unaprjeđenjem cjelokupnih odnosa i suradnje između dvije zemlje, sporazumjele su se kako slijedi:

Poglavlje I.
Opće odredbe

Članak 1.

1. Državljeni bilo koje Ugovorne strane će uživati na teritoriju druge Ugovorne strane, u svezi s osobnim i imovinskim pravima, istu pravnu zaštitu kao i državljani te Ugovorne strane, sukladno svojim nacionalnim zakonima te države, pod istim uvjetima kao i državljani te ugovorne strane.
2. Državljeni bilo koje Ugovorne strane imat će na teritoriju druge Ugovorne strane slobodan pristup sudovima i drugim tijelima koji su relevantni za vođenje građanskog i kaznenog postupka.
3. Odredbe stavaka 1. i 2. ovoga članka također se primjenjuju na pravne osobe uspostavljene sukladno zakonima Ugovorne strane na čijem se teritoriju nalazi njihovo sjedište.

Članak 2.

1. Od državljana bilo koje Ugovorne strane koji se pojavljuju pred sudovima druge Ugovorne strane, u svojstvu tužitelja ili stranke u postupku, neće biti zatraženo da daju garanciju samo zato što nisu državljani te Ugovorne strane i nemaju boravište u toj zemlji.
2. Odredbe iz stavka 1. ovoga članka također se primjenjuju na pravne osobe.

Članak 3.

Komunikacija između Ugovornih strana na temelju ovog Ugovora vršiti će se diplomatskim ili konzularnim putem, putem Ministarstva pravde Bosne i Hercegovine, s jedne strane, i pravosudnih tijela vlasti Islamske Republike Iran, s druge strane.

Članak 4.

Izuzev ako nije drukčije propisano ovim Ugovorom, zamolnica za pravnu pomoć, kao i dokumenti u prilogu zamolnice, sastavljaju se na jeziku Ugovorne strane koja traži pravnu pomoć popraćeni prijevodom na engleski jezik. Zahtjev će biti ovjeren službenim pečatom.

Prijevod mora ovjeriti stalni sudbeni tumač za engleski jezik ili diplomatski ili konzularni predstavnik Ugovorne strane.

Članak 5.

Na zahtjev, Ugovorne strane dostavljaju jedna drugoj informacije o zakonu koji je na snazi ili je bio na snazi na njezinom teritoriju i, ako je potrebno, izvadke iz pravnih tekstova.

Članak 6.

1. U smislu ovog Ugovora, javne isprave i dokumenti priloženi uz njih sa potpisima i službenim pečatom nadležnog tijela izdati u bilo kojoj Ugovornoj strani bit će prihvaćeni na teritoriju druge Ugovorne strane, bez bilo kakvog legaliziranja te će imati istu snagu kao u zemlji u kojoj su izdati.
2. Javni dokumenti koji se odnose na osobni status, a izdati su od jedne Ugovorne strane, koriste se na teritoriju druge Ugovorne strane, trebaju se ovjeriti od strane Ministarstva vanjskih poslova strane moliteljice i prevedeni na engleski jezik.

Poglavlje II. PRAVOSUDNA POMOĆ

Članak 7.

Državljanima bilo koje Ugovorne strane uživati će besplatnu pravnu pomoć pred pravosudnim tijelima druge Ugovorne strane, oslobodit će se ili će im se smanjiti sudbene pristojbe koje se odobravaju vlastitim državljanima, uzimajući u obzir njihovo materijalno stanje, kako je propisano pod istim uvjetima za državljane te Ugovorne strane. Ove olakšice također će se primjenjivati u slučajevima izvršenja odluka i uručenja dokumenata.

Članak 8.

Uvjerenje o imovinskom stanju koje se mora osigurati kako bi se uživale olakšice iz članka 7. ovoga Ugovora izdaju nadležna tijela Ugovorne strane na čijem teritoriju podnositelj molbe ima prebivalište.

Uvjerenje koje izdaje diplomatsko ili konzularno predstavništvo koje je nadležno na teritoriju Ugovorne strane ili čiji državljanin je podnositelj molbe, smatrat će se dovoljno čak i ako podnositelj molbe ima prebivalište na teritoriju treće zemlje.

Članak 9.

Tijelo od kojega se traži besplatna pravna pomoć ili olakšica iz članka 7. ovoga Ugovora, donosi odluku sukladno svojim domaćim zakonima i od nadležnih pravosudnih tijela druge Ugovorne strane može tražiti informacije.

Članak 10.

1. Ako državljanin jedne Ugovorne strane koji ima boravište na teritoriju te Ugovorne strane želi koristiti pomoć pred pravosudnim tijelima druge Ugovorne strane, može je pismenim putem tražiti od pravosudnih tijela, gdje ima prebivalište, sukladno zakonima te države.
2. Pravosudno tijelo kojem je podnesena molba sukladno stavku 1. ovoga članka, izdaje uvjerenje iz članka 8. ovoga Ugovora.

Poglavlje III.

URUČIVANJE SUDSKIH I IZVANSUDSKIH PISMENA I IZVRŠENJE ZAMOLNICA

Članak 11.

Izuzev ako nije drukčije propisano ovim Ugovorom, zamolnica treba sadržavati sljedeće:

- a) naziv tijela koje podnosi zamolnicu i, ako je moguće, naziv tijela kojem se podnosi zamolnica;
- b) predmet zamolnice;
- c) ime i prezime, zanimanje, nacionalnost, sjedište stranaka, žrtve optuženika, osoba kojim se sudi i osuđenih osoba, te kada se odnosi na pravne osobe potrebno je navesti naziv i sjedište;
- d) ime, prezime i adresu pravnih zastupnika, ako su poznati;
- e) kratak opis činjeničnog stanja i zakonski opis kaznenog djela, kao i objašnjenje ili podnošenje teksta relevantnih zakona, s potrebnim informacijama koje se odnose na vrijeme i mjesto gdje je počinjeno, pod uvjetom da nisu izričito uključene u priloženim aktima i dokumentima;
- f) razloge i detalje specifičnih postupaka ili pravila koje Ugovorna strana moliteljica želi da budu ispoštovani, uključujući podnošenje ovjerenih isprava;
- g) navođenje optimalnog roka za pravilno pružanje sudbene pomoći;
- h) ostale potrebne informacije za pravilno pružanje pomoći.

Članak 12.

1. Zamoljena pravosudna tijela će uručiti sudbena pismena sukladno svom nacionalnom zakonodavstvu. Ako sudbeno pismo ili prilog ne odgovaraju zahtjevima iz ovoga Ugovora, zamoljena pravosudna tijela će uručiti pismo primatelju, pod uvjetima da je on voljan da ga primi.

2. U slučaju da adresa navedena u zahtjevu nije potpuna ili točna ili primatelj nije poznat na toj adresi, zamoljeno tijelo će, u kaznenim stvarima, učiniti sve da utvrdi adresu primatelja, sukladno vlastitim zakonima.

Članak 13.

Ako zamoljeno pravosudno tijelo nema nadležnost da udovolji zamolnici, proslijedit će zamolnicu nadležnim pravosudnim tijelima i izvijestiti pravosudno tijelo molitelja o tome.

Članak 14.

Uručenje pismena će se dokazati dostavnicom, s nadnevkom dostave, potpisom primatelja i osobe koja je dostavila pismo, kao i potvrdom nadležnog tijela ili zapisnikom nadležnog tijela uz navođenje nadnevka i način uručenje pismena.

Članak 15.

1. Zamoljeno tijelo primjenjuje svoje domaće zakone u pružanju pravne pomoći. Ipak, može se primijeniti određeno pravilo ili procedure koje želi tijelo moliteljice da budu ispoštovani, pod uvjetom da nisu oprečni zakonima odnosne države.
2. Ako zamoljeno pravosudno tijelo to zatraži, bit će izviješteno o nadnevku i mjestu postupanja po zamolnici, kako bi se omogućilo zainteresiranim stranama da bude prisutne tijekom postupka ili da pošalju svog predstavnika.
3. Nakon pružanja zamoljene pravne pomoći, zamoljeno tijelo će vratiti zapise i dokumente o pomoći kao i dokumente i dokaze koji su proizašli iz izvršenja zamolnice. Ako zamolnici nije moguće udovoljiti, razlozi za neudovoljavanje zamolnici će se dostaviti pravosudnom tijelu moliteljice i primljeni dokumenti će se vratiti.

Članak 16.

1. Troškove pružanja pravne pomoći snosi zamoljena Ugovorna strana, izuzev troškova vještačenja.
2. U slučaju da se troškovi pružanja pravne pomoći pokažu velikim ili izvanrednim, Ugovorne strane će unaprijed pregovarati i dogovoriti se o uvjetima u svezi njih i načinu plaćanja troškova.

Članak 17.

Zamoljena Ugovorna strana može odbiti pružanje pravne pomoći, ako je oprečna njezinom javnom redu, suverenitetu, sigurnosti ili Ustavu.

Poglavlje IV.
ZAŠTITA SVJEDOKA I VJEŠTAKA

Članak 18.

1. Svjedok ili vještak koji se pojavljuju pred pravosudnim tijelima Ugovorne strane moliteljice, temeljem poziva kojeg mu je uručilo sudbeno tijelo zamoljene Ugovorne strane, ne smije biti podvrgnut kaznenom gonjenju, pritvoru, suđenju i kažnjavanju za kaznena djela koja su predmet pretresa na kojem se traži njegovo prisustvo ili za djela počinjena prije prelaska granice Ugovorne strane moliteljice.
2. Svjedok ili vještak će izgubiti zaštitu koja mu je data na temelju stavka 1. ovoga Ugovora ako nije napustio teritorij Ugovorne strane u roku od 15 dana nakon što je obaviješten da je njegovo prisustvo potrebno i ako je imao priliku da to učini. Vremenski rok predviđen u stavku 1. ovoga članka ne obuhvaća vrijeme kada svjedok ili vještak nije mogao, iz opravdanih razloga, napustiti teritorij Ugovorne strane moliteljice.

Članak 19.

Svjedok i vještak koji se pojavljuju na teritoriju druge Ugovorne strane imaju pravo da dobiju od tijela moliteljice troškove putovanja i boravka u inozemstvu, kao i naknade koje proizlaze za dane koje će biti na putu.

Poglavlje V.
PRIZNANJE I IZVRŠENJE ODLUKA

Članak 20.

Sukladno uvjetima utvrđenim u ovom Ugovoru, Ugovorne strane će priznati i izvršavati u odnosnoj zemlji sljedeće odluke donesene na teritoriju druge Ugovorne strane:

- a) sudbene odluke koje su donesene u parničnom postupku, zajedno s odlukama koje se odnose na troškove;
- b) sudbene odluke koje su donesene u oblasti kaznenog postupka koje se odnose na zahtjeve za naknadu štete i povrat predmeta;
- c) arbitražne odluke.

Članak 21.

Odluke iz članka 20. ovog Ugovora će se priznati i izvršiti pod sljedećim uvjetima:

- a) ako je odluka postala izvršna sukladno zakonima Ugovorne strane na čijem teritoriju je izdata;

b) ako pravosudno tijelo Ugovorne strane, na čijem teritoriju je odluka donesena, ima nadležnost u tom području prema zakonodavstvu Ugovorne strane na čijem teritoriju priznanje i izvršenje se traži;

c) ako stranka protiv koje je donesena odluka, nije bila prisutna u postupku, uredno pozvana, sukladno zakonima Ugovorne strane na čijem teritoriju je odluka donesena, i pod uvjetom da je stranka bila uredno zastupljena u slučaju da nije bila u stanju poduzeti radnju postupka;

d) ako prethodnu izvršnu odluku nisu izdali, u svezi istih stranaka, istog slučaja i iste pravne osnove, nadležna pravosudna tijela Ugovorne strane na čijem teritoriju odluku treba priznati i izvršiti;

e) ako priznanje ili izvršenje odluke nije oprečno Ustavu, suverenitetu, sigurnosti ili javnom redu Ugovorne strane na čijem će se teritoriju odluka priznati i izvršiti;

f) u slučajevima u kojima, sukladno odredbama ovog Ugovora, ili zbog činjenice da u njemu nisu predviđeni, uvidom u narav pitanja koje, prema zakonima zamoljene Ugovorne strane, spada u isključivu nadležnost njezinih sudova.

Članak 22.

1. Zamolnica za izvršenje donesenih odluka treba da se proslijedi diplomatskim putem, nadležnim pravosudnim tijelima Ugovorne strane na čijem teritoriju odluka treba da se izvrši.

2. Uz zamolnicu iz stavka 1. ovoga članka moraju se priložiti:

a) ovjereni prijepis odluke, zajedno sa potvrdom o izvršnosti, pod uvjetom da to nije naznačeno u samoj odluci;

b) potvrdu u kojoj se navodi da stranka, protiv koje je donesena odluka i koja nije prisustvovala postupku, a bila je uredno pozvana, i ako je stranka bila ispravno zastupljena u slučaju da nije bila u stanju poduzeti radnje postupka;

c) ovjeren prijevod na engleski jezik dokumenata navedenih pod točkama a) i b) ovoga stavka.

Članak 23.

1. Pravosudna tijela Ugovorne strane na čijem području će odluku priznati i izvršavati će izvršavati odluku sukladno svom nacionalnom zakonodavstvu.

2. Sudbeno tijelo, odlučujući o zahtjevu za izvršenje odluke, neće ispitivati meritum odluke, međutim, dužan je ispitati da li su zadovoljeni uvjeti predviđeni člancima 21. i 22. ovoga Ugovora.

Članak 24.

Pravomoćne sudbene odluke koje donose sudovi jedne od Ugovornih strana u sporovima o osobnom statusu njenih državljana priznat će se i one će proizvoditi pravni učinak na teritoriju druge Ugovorne strane, samo ako nisu oprečne zakonodavstvu Ugovorne strane gdje se priznaju i izvršavaju.

Članak 25.

Arbitražne odluke donesene na teritoriju jedne od Ugovornih strana, kao članica Konvencije o priznanju i izvršenju stranih arbitražnih odluka (Njujork, 10. lipnja 1958. godine), će, sukladno odredbama spomenute Konvencije, biti priznate i izvršene.

Članak 26.

Odredbe ovog Ugovora o izvršenju sudbenih i arbitražnih odluka ne mogu biti prepreka za primjenu zakonskih odredaba Ugovornih strana u izvršenju odluke koju je donio sud treće države, a koja se priznaje na teritoriju jedne od Ugovornih strana.

Poglavlje VI.

POSEBNE ODREDBE U OBLASTI KAZNENOG PRAVA

Članak 27.

Ugovorne strane su dužne da, jedna drugoj pruži pravnu pomoć u oblasti kaznenog prava pod uvjetima propisanim ovim Ugovorom.

Članak 28.

Pravna pomoć u kaznenim stvarima obuhvaća dostavljanje dokumenata i dokaza, kao i provedbu procesnih radnji kao što su ispitivanje optuženika, saslušanje svjedoka i vještaka, pretres stanova i osoba.

Članak 29.

1. Ugovorne strane će izvještavati jedna drugu o presudama koje sudovi jedne ugovorne strane izriču protiv državljana druge Ugovorne strane i koje se upisuju u kaznene evidencije.
2. Na zahtjev, Ugovorne strane dostavit će jedna drugoj izvadak iz kaznene evidencije za osobe protiv kojih je pokrenut postupak u Ugovornoj strani moliteljici.

Članak 30.

1. Zamoljena država može odbiti pružanje pravne pomoći:
 - a) ako se zahtjev odnosi na djelo koje nije kazneno djelo prema pravu zamoljene Ugovorne strane;
 - b) ako zamoljena Ugovorna strana smatra da bi izvršenje zamolnice kršilo ustav, suverenitet, sigurnost i javni red;
 - c) ako djelo za koje se traži pravna pomoć se sastoji isključivo od kršenja vojnih zakona;
 - d) ako je djelo, prema procjeni zamoljene Ugovorne strane, političko kazneno djelo ili u svezi s političkim kaznenim djelom.
2. Za potrebe ovog Ugovora, te sukladno stavku 1. (d) ovoga članka, slijedeće se neće smatrati političkim kaznenim djelima:
 - zločin genocida predviđen Konvencijom Ujedinjenih naroda o sprječavanju i kažnjavanju zločina genocida (9.12.1948. godine);
 - kaznena djela predviđena u četiri Ženevske konvencije iz 1949. godine.

Članak 31.

Svaka Ugovorna strana se obvezuje na izručenje, na zahtjev druge Ugovorne strane, osobe koja se nađe na njezinom teritoriju protiv koje nadležno tijelo Ugovorne strane moliteljice vodi kazneni postupak zbog izvršenog djela ili izvršenja kazne.

Članak 32.

1. Izručenje će se dopustiti ako je osoba koja se traži počinila djelo koje predstavlja kazneno djelo prema zakonima Ugovornih strana i koje je kažnjivo kaznom zatvora u trajanju od jedne ili više godina.
2. Izručenje u svezi izvršenja kazne za počinjeno djelo s kvalifikacijom iz stavka 1. ovoga članka će se dopustiti ako je osuđenik osuđen na godinu dana ili dužu zatvorsku kaznu ili više godina.

Članak 33.

Izručenje se ne može dogoditi u slučaju osobe:

- a) ako je državljanin zamoljene Ugovorne strane, ili
- b) kojoj je odobren azil na teritoriju zamoljene Ugovorne strane.

Članak 34.

Izručenje neće biti dopušteno:

- a) ako je kazneno djelo počinjeno na teritoriju zamoljene Ugovorne strane;
- b) ako je djelo, za koje se traži izručenje, bilo počinjeno van teritorija Ugovorne strane moliteljice i ako zakonodavstvo zamoljene Ugovorne strane ne propisuje kazneno gonjenje u slučaju sličnih kaznenih djela počinjenih izvan njezina teritorija;
- c) ako, u odnosu na djelo za koje se traži izručenje, sukladno zakonima jedne Ugovorne strane, nemogućnost izvršenja kazne ili pomilovanje stupi na snagu ili, ako postoji drugi pravni razlog koji sprječava pokretanje kaznenog postupka ili izvršenje kazne;
- d) ako je izvršna presuda bila donesena protiv osobe za koju je zatraženo izručenje, u odnosu na isto kazneno djelo, ili ako su pravosudna tijela zamoljene Ugovorne strane pokrenula kazneni postupak za isto kazneno djelo;
- e) ako se izručenje odbija sukladno odredbama članka 33. zamoljena Ugovorna strana može procesuirati optuženika i pokrenuti kazneni postupak protiv njega pred nadležnim sudovima. U takvim slučajevima Ugovorna strana moliteljica će osigurati zamoljenoj Ugovornoj stranki dokaze i sredstva koja se odnose na počinjenje kaznenog djela.

Članak 35.

1. Ako postoji kazneni postupak protiv bilo koje osobe za koju se traži izručenje ili ako je ona osuđena na teritoriju zamoljene Ugovorne strane za drugo kazneno djelo, izručenje se može odgoditi dok se kazneni postupak i izdržavanje kazne ne završe.
2. Ako odlaganje izručenja povlači zastarijevanje kaznenog gonjenja ili ozbiljno ometa kazneno gonjenje osobe za koju se traži izručenje, zamoljena Ugovorna strana može, ako je zamolnicu pravilno zasnovala Ugovorna strana moliteljica, dozvoliti privremeno izručenja u svrhu provedbe kaznenog postupka. Ugovorna strana moliteljica je dužna u tom slučaju vratiti izručenu osobu kada se postupak završi.

Članak 36.

Izručena osoba ne može biti pritvorena, kazneno gonjena, suđena ili kažnjena za bilo koje drugo kazneno djelo, izuzev za koje je izručenje dozvoljeno, niti će biti izručeno trećoj zemlji, izuzev:

- a) ako postoji prethodna suglasnost zamoljene Ugovorne strane;
- b) ako izručena osoba, iako je imala priliku, nije napustila teritorij strane moliteljice u roku od 30 dana od dana puštanje iz pritvora ili se vratila na teritorij Ugovorne strane moliteljice.

Članak 37.

Ako zakonodavstvo Ugovorne strane moliteljice propisuje smrtnu kaznu za kazneno djelo za koje se traži izručenje, a zakonodavstvo zamoljene Ugovorne strane ne propisuje takvu kaznu ili se u dotičnoj zemlji smrtna kazna ne izvršava, izručenje će se dopustiti isključivo pod uvjetom da Ugovorna strana pruži jamstva da se smrtna kazna neće izvršiti.

Članak 38.

1. Zamolnica za izručenje poslana zamoljenoj Ugovornoj strani će imati slijedeće priloge:
 - a) ovjerenu presliku naloga za uhićenje ili rješenja o pritvoru, a ako se izručenje traži za izdržavanje kazne - ovjeren prijepis pravomoćne presude. Ako nalog za uhićenje ne navodi kazneno djelo, mjesto i vrijeme izvršenja, niti zakonsku kvalifikaciju, ti elementi moraju biti sadržani u ovjerenim priložima;
 - b) presliku tekstova zakona koji se primjenjuju na ovaj slučaj;
 - c) trajanje preostale kazne u slučaju izručenja osobe koja je osuđena, a koja je samo djelomično odslužila kaznu;
 - d) sve potrebne informacije za identificiranje tražene osobe, ime i prezime, imena roditelja, državljanstvo, adresu prebivališta ili boravišta, fotografiju, osobne znakove prepoznavanja, otiske prstiju i sve ostale potrebne informacije, ako je moguće.
2. Zamoljena Ugovorna strana može zahtijevati dodatne informacije i dokumente, ako su informacije koje su predviđene u stavku 1. ovoga članka nepotpune. Ugovorna strana moliteljica će odgovoriti na ovaj zahtjev u roku od 30 dana.

Članak 39.

Kada su zadovoljeni formalni uvjeti za izručenje, zamoljena Ugovorna strana, nakon što je primila zamolnicu za izručenje, će bez odgađanja pritvoriti traženu osobu, izuzev ako se, sukladno ovom Ugovoru, izručenje ne može odobriti.

Članak 40.

1. U žurnim slučajevima, na izričitu molbu Ugovorne strane moliteljice, također može biti pritvorena prije prijema zamolnice za izručenje, ako se nadležno sudbeno tijelo Ugovorne strane moliteljice pozove na nalog za uhićenje, odnosno izvršnu presudu i najavi zamolnicu za izručenje.
2. Pritvor, sukladno odredbama stavka 1. ovoga članka, će biti bez odgađanja prijavljen strani moliteljici.

3. Ekstradicioni pritvor i pritvor u odnosu na počinjenje kaznenog djela, zbog kojeg je zamolnica za izručenje podnesena, uračunava se u dio kazne koji je tražena osoba izdržala.

Članak 41.

1. Ako potrebne dodatne informacije nisu podnesene u predviđenom roku, zamoljena Ugovorna strana će odmah obustaviti postupak izručenja i pustiti pritvorenu osobu na slobodu.
2. Osoba koja se pritvori na temelju odredaba članka 40. će se osloboditi ako se zamolnica ne podnese u roku od 30 dana nakon što se druga Ugovorna strana službeno obavijesti o pritvoru.

Članak 42.

1. Zamoljena Ugovorna strana će izvijestiti Ugovornu stranu moliteljicu što je prije moguće o svojoj odluci o zamolnici za izručenje.
2. Ako je izručenje dogovoreno, zamoljena Ugovorna strana će izvijestiti Ugovornu stranu moliteljicu o mjesto i nadnevku izručenja, kao i o vremenskom razdoblju u kojem je tražena osoba bila u pritvoru u tu svrhu.
3. Osoba za koju je odobreno izručenje će se pustiti ako je Ugovorna strana moliteljica ne preuzme u roku od 30 dana od dana određenog za preuzimanje. Ako se u tom slučaju zamolnica za predaju obnovi, ona se može odbiti.

Članak 43.

1. Ako više od jedne države zatraži izručenje iste osobe za počinjenje istog ili različitih kaznenih djela, zamoljena Ugovorna strana će odlučiti kojoj zamolnici će udovoljiti.
2. Pri donošenju odluke, zamoljena Ugovorna strana će uzeti u obzir sve relevantne faktore, uključujući i da li je zamolnica upućena sukladna Ugovoru, mjesto na kojem je svako djelo počinjeno, nadnevke zamolnica, težinu djela, državljanstvo osobe kojoj se traži i mogućnost naknadnog izručenja drugim državama moliteljicama.

Članak 44.

Ako izručena osoba izbjegne na bilo koji način kazneni postupak ili izdržavanje kazne i već je boravila na teritoriju zamoljene Ugovorne strane, bit će izručena na ponovnu molbu bez podnošenje bilo kojih dokumenata iz članka 38. ovoga Ugovora.

Članak 45.

1. Na zahtjev Ugovorne strane moliteljice, zamoljena Ugovorna strana dostavlja sljedeće:

a) predmete koji mogu poslužiti kao dokaz u kaznenom postupku; ovi predmeti će se također podnositi u slučajevima kada izručenje nije moguće jer je optuženi u bijegu ili drugih okolnosti;

b) predmete koji su izravno vezani uz kazneno djelo ili su služili za počinjenje kaznenog djela.

2. Sva prava zamoljene Ugovorne strane ili trećih osoba na te predmete bit će zadržana. Predmeti na koje se odnose takva prava moraju biti poslani što je prije moguće, bez naknade, zamoljenoj Ugovornoj strani da vrati ove predmete trećoj osobi. Ako treća osoba živi na teritoriju Ugovorne strane moliteljice, ona može te predmete izravno predati njima pod uvjetom da ima odobrenje od zamoljene Ugovorne strane.

Članak 46.

1. Na zahtjev, Ugovorne strane će odobriti tranzit preko njihovih teritorija osobe koju izručuje u jednu od Ugovornih strana treća zemlja. Zamoljena Ugovorna strana nije obvezna odobriti tranzit u slučajevima za koje ovaj ugovor ne predviđa izručenje.

2. Zamolnica za tranzit se podnosi i rješava po istom postupku kao zamolnica za izručenje.

3. Zamoljena Ugovorna strana će odobriti tranzit preko svog teritorija na način koji je najprikladniji za to.

Članak 47.

1. Troškove izručenja snosi Ugovorna strana na čijem državnom teritoriju su nastali.

2. Troškove tranzita snosi Ugovorna strana moliteljica.

Članak 48.

1. Ugovorna strana moliteljica izvještava zamoljenu Ugovornu stranu o ishodu kaznenog postupka koji se vodi protiv izručene osobe.

2. Ako je izručena osoba osuđena, Ugovorna strana podnosi primjerak izvršne presude.

Poglavlje VII. ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 49.

Ovaj Ugovor podliježe ratifikaciji. Stupa na snagu tridesetog dana od nadnevka prijema posljednje obavijesti kojom se Ugovorne strane izvještavaju o ratifikaciji koja se vrši po postupku sukladno njihovom zakonodavstvu.

Ovaj Ugovor se zaključuje na neodređeno vrijeme, izuzev ako jedna od Ugovornih strana ne obavijesti drugu Ugovornu stranu o njegovom prestanku u pisanom obliku diplomatskim putem. U tom slučaju smatrat će se da je Ugovor raskinut 6 mjeseci nakon navedene obavijesti.

Prestanak važenja ovog Ugovora neće utjecati na pravosudnu pomoć, izručenja, dostave sudbenih i vansudbenih pismena i izvršenje zamolnica i priznanje i izvršenje odluka koje su podnesene za vrijeme njegova važenja.

Sastavljeno u Teheranu dana 14.06.2011. koji odgovara _____ (perzijski kalendar) u dva istovjetna primjerka na hrvatskom, bosanskom, srpskom, perzijskom i engleskom jeziku, s tim da su svi tekstovi jednako valjani. U slučaju razlika u tumačenju odredaba teksta Ugovora, engleska verzija će prevladati.

Za
Bosnu i Hercegovinu

Bariša Čolak, v.r.

Za
Islamsku Republiku Iran

Seyed-Mortez Bakhtiari, v.r.